

Αδαμαντία Ξηρίδου

Η ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ

2018

Η Αδαμαντία Ξηρίδου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Φοιτά στο Τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. Έχει σπουδάσει Μαθηματικά και στο μεταπτυχιακό Δημιουργικής Γραφής. Έχει δημοσιεύσει διηγήματα σε συλλογικές εκδόσεις και λογοτεχνικά περιοδικά. Κείμενά της για το θέατρο έχουν παρουσιαστεί στο θέατρο Επί Κολωνώ, στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων, στη Γιορτή για τον Σαίξπηρ από το Θ. Τέχνης και στο ContactArt στη Θεσσαλονίκη.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας : 697.583.9220

Email :Adamantia_xiridou@yahoo.gr

Το έργο αυτό διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα της συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

Περίληψη

Το έργο δεν επιχειρεί να απαντήσει στο τι θα γινόταν αν ερχόταν ο Γκοντό αλλά να διερευνήσει εάν οι ήρωες, συνεχώς σε θέση αναμονής, ήταν έτοιμοι τελικά να τον συναντήσουν. Μια κωμωδία ή μια ακόμη τραγωδία για τα όρια της σχέσης με τον Άλλον.

Τα Πρόσωπα

Βλαδίμηρος

Εστραγκόν

Γκοντό

Λάκυ

Πότζο

Το Παιδί

ΣΚΗΝΗ Α΄

ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ όπως στο έργο του Μπέκετ

ΠΡΟΣΩΠΑ :Βλαδίμηρος, Εστραγκόν

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τι ώρα πήγε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αργά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάλι δεν ήρθε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αυτή τη φορά όμως μας ειδοποίησε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :κάτι δεν μου αρέσει σε αυτή την ιστορία.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είσαι καχύποπτος, Βλαδίμηρε. Ο Γκιοντό ξηγήθηκε. Κάτι του έτυχε και θα έρθει αύριο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το έχει ξαναπεί.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σήμερα έστειλε το παιδί. Για εμάς, για να μας ειδοποιήσει. Δεν είναι το ίδιο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μα ένα παιδί; Μπορεί το παιδί να μπέρδεψε τον δρόμο, μπορεί να μας πέρασε για άλλους. Η υπόθεση, η δική μας είναι υπόθεση κυρίων κι όχι για παιδιά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τα παιδιά λένε πάντα την αλήθεια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εσύ, όταν ήσουν παιδί, δεν έλεγες ψέματα;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :το σπίτι μας ήταν άδειο. Για ποιο λόγο να πω ψέματα; Δεν είχα να κερδίσω κάτι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η εντιμότητα και η ειλικρίνεια είναι σπουδαίες αξίες. Φρόντισα στη ζωή μου να κάνω σχέσεις αυθεντικές.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μαζί μου όμως...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τι έχεις να μου προσάψεις;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είχες πει ότι θα μου γνώριζες τη Σίσση.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :έχει πεθάνει πια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τότε, όμως, ήμασταν στο μπαρ και εκείνη έπινε μαζί μας. Καθόταν δίπλα σου και μιλάγατε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η Σίσση είχε τις αντίθετες πεποιθήσεις από τις δικές μου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Για αυτό είχαμε συμφωνήσει να την αφήσεις σε μένα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :έπρεπε πρώτα να αλλάξει και μετά θα ήταν έτοιμη για σένα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ με τη Σίσση συμφωνούσα σε όλα. Δεν χρειαζόταν να αλλάξει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δυο άνθρωποι με τις ίδιες λανθασμένες πεποιθήσεις καταλαβαίνεις πόσο επικίνδυνοι είναι;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μα δεν θα κουβέντιαζα με τη Σίσση, στο ορκίζομαι. Σεξ θα κάναμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :χωρίς να μιλάτε; Με βογγητά κι αγκομαχητά μόνον;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ:θα ακούγαμε μουσική, θα πίναμε, μπορεί να χορεύαμε...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :με συγχωρείς, το ξέρω είναι αργά πια, δεν είχα καταλάβει ότι ήθελες τη Σίσση για έρωτα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :φύγατε και δεν πληρώσατε. Έμεινα... νόμιζα ότι θα γυρνούσατε πάλι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μου ζήτησε να τη συνοδέψω στο σπίτι. Είχα σκοπό να γυρίσω στο μπαρ όμως όταν φτάσαμε σπίτι της μού ζήτησε να μπω μέσα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και μπήκες;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είμαι της αρχής να αφήνομαι στους ανθρώπους. Δεν χάνω τον εαυτό μου, ας με πηγαίνουν όπου θέλουν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και μετά;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ήρθα και σε βρήκα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :το άλλο πρωί.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :και αυτό «μετά» είναι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :«αργά πια» είναι αυτό! Πες μου, σε παρακαλώ, ξαναβρεθήκατε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Έχει περάσει πια καιρός.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ζαναβρεθήκατε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μου το ζήτησε επίμονα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :της είπα ότι στη ζωή δεν μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σωστό είναι αυτό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :έτσι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι, μου το έχεις πει. Έτσι είναι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Αμφιβάλλεις;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είπα «Έτσι είναι».

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ο τόνος της φωνής σου είχε ειρωνεία.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τώρα τελευταία δεν ακούς καλά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εγώ;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :για σένα μιλάμε. Μόνο για σένα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι προτιμότερο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ λέω να μην μιλάμε άλλο και να μην περιμένουμε άλλο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :κάτι πρέπει να κάνουμε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και τι να κάνουμε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :να αποφασίσουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εμείς να αποφασίσουμε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αν όχι εμείς, ποιος;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ:εντάξει, να αποφασίσουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :συμφωνείς;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ : ναι!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σε συγχαίρω. Δώσε μου τη ζώνη σου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ: Και αν την ώρα που έχεις κρεμαστεί, έρθει;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το παιδί, αυτό μας είπε: ότι ο Γιοντό σήμερα δεν μπορεί να έρθει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τα παιδιά πολλές φορές λένε ψέματα. Μπορεί να μας πέρασε για άλλους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :για ποιο λόγο να πει ψέματα ένα παιδί; Εσύ, όταν ήσουν παιδί, έλεγες ψέματα;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πολλά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σε ποιον;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σε όλους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν έχει σημασία πια. Και εγώ έχω πει. Όχι μόνον παιδί αλλά και πιο μετά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σε μένα έχεις πει;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν θυμάμαι, όχι δε νομίζω.

Έρχεται το Παιδί κρατώντας μια ζώνη.

ΠΑΙΔΙ :η ζώνη σας, κύριε!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είναι όπως πρέπει;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

Ο Βλαδίμηρος κάνει νεύμα στο παιδί να παραδώσει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Το παιδί δίνει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Ο Εστραγκόν πετά την παλιά και φορά την καινούρια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Αντέχει; Είναι γερή;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Πήγαινε!

Το παιδί υποκλίνεται και φεύγει στην κατεύθυνση από όπου ήρθε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάμε να την δοκιμάσουμε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :άσε με να την χαρώ λίγο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μια ζώνη είναι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είναι η ζώνη μου.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Σουτ! Κάποιον ακούω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σε αυτή την ερημιά;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ίσως είναι κλέφτες.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ένας δολοφόνος που σέρνει τον πτώμα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μπα! Κλέφτες είναι!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :λες να κλέψουν και εμάς;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εμείς δεν έχουμε τίποτε για να μας κλέψουν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τότε είναι αυτό που είπα εγώ: ένας δολοφόνος που θέλει να δολοφονήσει και εμάς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εμάς γιατί; Δεν πειράξαμε κανέναν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :παλιά, μήπως;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ποτέ δεν είχα διαφορές με κανέναν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ούτε εγώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είσαι βέβαιος;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :προσπάθησε να θυμηθείς καλλίτερα. Και να είσαι έτοιμος να ξεκαθαρίσεις τα πράγματα. Το παρελθόν είναι πάντα μια περίπλοκη υπόθεση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :καλλίτερα να φύγουμε. Είναι πιο εύκολο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Όχι, Εστραγκόν. Πρέπει να αναλάβεις τις ευθύνες σου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Δεν έχω κάνει τίποτα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Αφού είσαι αθώος, μείνε στη θέση σου και σώπα.

Ο θόρυβος ξανακούγεται.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :από κει, από το δέντρο ακούστηκε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πήγαινε να δεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :καμιά γάτα θα είναι. Εσύ αγαπάς τις γάτες. Δεν πας εσύ;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *τον παίρνει με τη βία* :πάμε μαζί!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μπροστά εσύ που είσαι πιο πρωτοπόρος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ο πανικός σπέρνει θύματα. Ηρέμησε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :θα θάβει το πτώμα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάνω στο δέντρο;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ποτέ δεν ξέρεις τι έχει στο νου του ένας δολοφόνος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πέρανα μπροστά. Γνωρίζεις σε βάθος την ψυχολογία τους και θα το χειριστείς άψογα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σουτ!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σουτ! Σώπα!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Σώπα, ναι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Τις ει;

ΑΝΤΡΑΣ :παιδιά, μιλάτε ελληνικά; Δώστε ένα χεράκι να κατέβω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ποιος είσαι;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ένας είσαι ή πολλοί;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :απάντησε! Είπες ότι δεν θα έρθεις και ήρθες.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκοντό, όλο πλακίτσες σκαρώνεις.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πώς είναι το όνομά σου και από πούθε έρχεσαι;

ΑΝΤΡΑΣ :δεν μπορώ από πάνω να φωνάζω. Βοηθήστε με να κατέβω και θα σας πω ό,τι θέλετε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκοντό, μόνος σου ήρθες, ε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάψε να τον λες Γκοντό κι άστον να μας συστηθεί μόνος του.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκ...*(μασά τη γλώσσα του)* ήδα και θα σε πιάσουμε.

Ο Βλαδίμηρος σκάει μια σφαλιάρα στον Εστραγκόν. Ο Εστραγκόν πέφτει κάτω κι ο άντρας του δέντρου από πάνω του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σε καλωσορίσουμε στα μέρη μας ωστόσο είμαστε υποχρεωμένοι να διερευνήσουμε ποιος είσαι.

ΑΝΤΡΑΣ *(βάζει το χέρι στην τσέπη)* :να σας δείξω ταυτότητα;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς τον Βλαδίμηρο* :καλέ, αυτός είναι!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :για τελευταία φορά: ποιος είσαι;

ΑΝΤΡΑΣ :ο Γκοντό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τον βλέπουμε ολοζώντανο, μπροστά στα μάτια μας.

ΑΝΤΡΑΣ :είμαι ο Γκοντό.

Οι τρεις αγκαλιάζονται, φιλιούνται.

ΓΚΟΝΤΟ :φίλε, σε ευχαριστώ που με βοήθησες να κατέβω. Θα σε ανταμείψω σύντομα. Το όνομά σου;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Εστραγκόν. Υποχρέωσή μου, Γκοντό, να σε υπηρετήσω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς τον Εστραγκόν:* μην γίνεσαι δουλοπρεπής. *Προς τον Γκοντό:* Εξάλλου, για να είμαστε δίκαιοι, εγώ άκουσα τη φωνή σου πρώτος.

ΓΚΟΝΤΟ :α, ναι; Κι εσένα θα σε ανταμείψω σύντομα. Το όνομά σου;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν γνωρίζεις με ποιους ήρθες για να συναντηθείς;

ΓΚΟΝΤΟ φίλε μου αγαπημένε, και βέβαια γνωρίζω όμως είστε δύο. Πώς να ξέρω ποιος είναι ποιος; Και αυτή η κούραση, η ταραχή, η αναμονή.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :η αναμονή...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ας είναι. Εγώ είμαι ο Βλαδίμηρος και τούτος, ο Εστραγκόν. Τι σου έχουν πει για μας;

ΓΚΟΝΤΟ :τα καλλίτερα!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :γιατί άργησες;

ΓΚΟΝΤΟ :έτρεχα, τι άλλο να σας πω! Και όποιος βιάζεται, σκοντάφτει.

Οι Βλαδίμηρος, Εστραγκόν συναινούν στο άκουσμα της παροιμίας.

ΓΚΟΝΤΟ :Αντί να έρθω γρήγορα, έφτασα αργά. Όμως εγώ, φίλοι μου, λέω πως ποτέ δεν είναι αργά. Μπορώ και τώρα να σας φανώ χρήσιμος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σε περιμέναμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πολύ.

ΓΚΟΝΤΟ :πάει τελείωσε αυτό. Τώρα είμαι εδώ και με λένε Γκοντό, είπατε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αλλού πώς σε λένε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πού αλλού; Εδώ είναι. Δεν τον βλέπεις;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, άσε με να χειριστώ εγώ ορισμένα ζητήματα. Στην τραγωδία αυτό το λένε «αναγνώριση» κι αποτελεί κομβικό σημείο στην εξέλιξη του μύθου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μα το λέει από μόνος του ότι είναι αυτός που περιμέναμε. Εδώ έχουμε αυτοαναγνώριση. Τυπική περίπτωση, η πιο εύκολη.

ΓΚΟΝΤΟ :μικρός στο σχολείο, πήγαινα στο θέατρο. Μου άρεσαν πολύ οι τραγωδίες.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :γίνου συγκεκριμένος.

ΓΚΟΝΤΟ :τα έχω ξεχάσει. Τώρα μου αρέσουν τα ανέκδοτα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :για πες κανένα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ : η τραγωδία είναι το ύψιστο δείγμα δραματουργίας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Ας μας πει κανά ανέκδοτο. Εμείς πόσο καιρό έχουμε να πούμε κάτι και να γελάσουμε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εσύ γελάς. Εγώ μένω σοβαρός.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκοντό, ντρέπεσαι να πεις;

ΓΚΟΝΤΟ :όχι όμως αφού δεν θέλει ο Βλαδίμηρος, δεν λέω.

Ο Εστραγκόν ψευτοβάζει τα κλάματα. Ο Γκοντό τον παίρνει πιο πέρα και του λέει κάτι στο αυτί. Ο Εστραγκόν με την ίδια ευκολία ξεκαρδίζεται στα γέλια. Ο Βλαδίμηρος κοιτά με δυσπιστία γιατί ο σύντροφός του Εστραγκόν απομακρύνεται για πρώτη φορά από δίπλα του (μετά από τόσον καιρό...)

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, έλα εδώ.!

Ο Εστραγκόν σπεύδει. Ο Βλαδίμηρος του μιλά ψιθυριστά, ο Εστραγκόν του απαντά και ο Βλαδίμηρος ξεκαρδίζεται με τον ίδιο τρόπο που πριν γέλαγε ο Εστραγκόν. Μόλις ο Βλαδίμηρος συνέρχεται, παίρνει το προηγούμενο ύφος του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Γκοντό, είσαι κι εσύ ένας άνθρωπος δίχως επίθετο όπως εμείς;

ΓΚΟΝΤΟ :Έτσι με ξέρουν στην πιάτσα και παρατσούκλι δεν έχω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :παρατσούκλι;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :θα μπορούσαν σε έναν σαν εσένα να βγάλουν παρατσούκλι;

ΓΚΟΝΤΟ :ε...όχι, βέβαια. Αυτό λέω. Είμαι ο Γκοντό. Σκέτο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι, είναι ο Γιοντό, αυτός που περιμέναμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Ωραία, καλωσόρισες. Τι έχεις να μας πεις;

ΓΚΟΝΤΟ :τι θέλετε να ακούσετε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τα πάντα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :την αλήθεια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ήρθες από μακριά, ε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τώρα θα μείνεις εδώ για πάντα.

ΓΚΟΝΤΟ :ναι, για αυτό ήρθα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πεινάς;

ΓΚΟΝΤΟ :πολύ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εμείς. Δεν μας έφερες τίποτε;

ΓΚΟΝΤΟ :πώς να σας φέρω; Από τόσο μακριά και τόσο καιρό που έρχομαι, έρχομαι, ...,έρχομαι, θα είχε μπαγιατέψει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :οπωσδήποτε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :υπάρχουν και τρόφιμα μακράς διαρκείας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :βέβαια.

ΓΚΟΝΤΟ :αυτά τα έφαγα εγώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :έφαγες τα φρέσκα, έφαγες και τις κονσέρβες;

ΓΚΟΝΤΟ :σας είπα, είχα δύσκολο ταξίδι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ προς τον *Γκοντό*:σαν να πάχυνες, μου φαίνεται.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τώρα που το λες, Βλαδίμηρε, φαίνεται να έχεις δίκιο.

ΓΚΟΝΤΟ :Για βάλτε στοπ στο στόμα σας. Πάχυνα; Πώς πάχυνα; Λίγα χρόνια έβαλα μόνο. Διατηρώ το σώμα μου με κόπο και ασκήσεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τι ασκήσεις;

Ο Γκοντό κάνει κάποια γυμναστική άσκηση. Σε μια προσπάθεια επίδειξης, αποτυγχάνει. Βλαδίμηρος και Εστραγκόν γελάνε. Ο Γκοντό γελάει και αυτός.

ΓΚΟΝΤΟ :σειρά σας να δοκιμάσετε.

Ο Βλαδίμηρος παρακινεί τον Εστραγκόν να γυμναστεί.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ προς *Εστραγκόν*: ξεκίνα πρώτος.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :παράφαγα το βράδυ και είμαι βαρύς. Δεν πρέπει να κάνεις τέτοια πράγματα με γεμάτο στομάχι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Να μας συγχωρείς, Γκοντό, δεν ξέραμε ότι θα έρθεις και δεν σου φυλάξαμε κάτι.

ΓΚΟΝΤΟ :έπρεπε. Αφού με περιμένατε, έπρεπε.

Οι Βλαδίμηρος και Εστραγκόν σκύβουν ντροπιασμένοι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Όντως, αυτός δεν είναι τρόπος υποδοχής προς τον φιλοξενούμενό μας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς Βλαδίμηρο :αν κάνω μια γύρα στα σκουπίδια κάτι θα έχουν πετάξει από τις ταβέρνες.

Ο Βλαδίμηρος νεύει αποφατικά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς Βλαδίμηρο :είναι αργά. Όταν κλείνουν, τα αποφάγια τα πετάνε να μην τους μένουν για την άλλη μέρα.

Ο Βλαδίμηρος σκάει μια σφαλιάρα στον Εστραγκόν

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Βλάχα! Κι αύριο τι θα μείνει για εμάς;

Ο Εστραγκόν συναινεί.

ΓΚΟΝΤΟ :Φίλοι μου, μην ζορίζεστε για την πάρτη μου. Κάνω βίο λιτό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Και εγώ κάνω βίο λιτό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ κάνω βίο αβίωτο.

Οι Γκοντό, Βλαδίμηρος τον κοιτούν έκπληκτοι που είπε τέτοια ατάκα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τι λέγαμε λοιπόν;

ΓΚΟΝΤΟ :όχι, φίλοι μου, εγώ δεν ήρθα για να μείνω εδώ. Πάμε!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** *έντρομοι* :πού;

ΓΚΟΝΤΟ :αν δεν υπάρχει φαΐ, πρέπει να ψάξουμε να βρούμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σε διαβεβαιώνω δεν υπάρχει τίποτε σε ακτίνα ενός χιλιομέτρου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να! Έχω κάτι στην τσέπη μου.

Ο Εστραγκόν βγάζει ένα ραπανάκι από την τσέπη του και το προσφέρει στον Γκοντό. Ο Γκοντό το καταπίνει μεμιάς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είδες, Εστραγκόν, πώς τρώει ο κόσμος όταν πεινάει πραγματικά;

ΓΚΟΝΤΟ :Δεν πεινάγα τόσο. Όμως δεν ήθελα να προσβάλω τον φίλο μου.

Εστραγκόν, Γκοντό αγκαλιάζονται. Ο Βλαδίμηρος ενοχλείται όπως και παραπάνω που ο Εστραγκόν συμμαχεί με τον Γκοντό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είσαι πολύ καλός, Γκοντό. Δεν είναι ευγενικό να προσβάλλουμε τους συνανθρώπους μας, που μας προσφέρουν κάτι δικό τους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, μπορούσες να το κρατήσεις για να το δώσεις σε κάποιον πραγματικά πεινασμένο. Τόσοι κυκλοφορούν.

Οι Εστραγκόν, Γκοντό κοιτούν γύρω αναζητώντας κάποιον που πεινάει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η σπατάλη των πόρων είναι επιπολαιότητα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν θα το ξανακάνω!

ΓΚΟΝΤΟ :ας πηγαίνουμε τώρα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :πού;

ΓΚΟΝΤΟ :δεν γίνεται να μείνουμε για πάντα εδώ. Να πάμε να ψάξουμε έναν εύφορο τόπο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Δεν υπάρχει γη της Επαγγελίας, αγαπητέ. Μην είμεθα αφελείς.

ΓΚΟΝΤΟ :ποιος είπε για γη της Απαγγελίας; Εμείς θα πάμε να βρούμε λεφτά για να φάμε. Αν δεν βρούμε λεφτά, θα ζητιανέψουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η επαιτεία τιμωρείται από τον Νόμο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Γκοντό θα βγάλει καπέλο κι εμείς θα κρατάμε τσίλιες. Εσύ αριστερά, εγώ δεξιά. Αν έρθει κάποιος θα κρυφτούμε. Όλο και κάτι θα μας δώσουνε. Καλά τα λέει ο Γκοντό.

ΓΚΟΝΤΟ :αν δεν γουστάρεις τη φάση, κλέβουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :τι;

ΓΚΟΝΤΟ :έλα, ρε παιδιά, καμιά κότα, κανά φιστίκι, ένα ψωμί. Δεν σας είπα να σκοτώσουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι, όχι όχι!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Nein!Nein!Nein!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Γνωρίζεις γερμανικά;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πολλά!

ΓΚΟΝΤΟ :Μπράβο, Εστραγκόν. Όμως βλέπετε η γνώση ξένων γλωσσών και τα προσόντα σας, για τα οποία σας θαυμάζω πολύ μπορώ να πω, δεν μας δίνουν μαμ. Κάτι πρέπει να κάνουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι αθέμιτο προς την νομιμότητα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς τον Βλαδίμηρο* :κάνεις δεν θα μας δει.

ΓΚΟΝΤΟ :στα γρήγορα κάτι θα μαζέψουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Γκοντό, δεν περίμενα από σένα να ακούσω τέτοιο σχέδιο. Εγώ, εμείς σε περιμέναμε για πάρα πολύ καιρό, από πάντα θα έλεγα, για να μας δώσεις οδηγίες πλεύσης στον δύσβατο βίο. Ηθικούς κανόνες που εξυψώνουν τον άνθρωπο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :θα μας τα πει πιο μετά αυτά. Πάμε τώρα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ : δεν μετακινούμαι από τις θέσεις μου ούτε εκατοστό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς Γκοντό* ::Άστον, είναι αγύριστο κεφάλι. Άμα του κολλήσει κάτι μπορεί να σε σκάσει αυτός.

ΓΚΟΝΤΟ :Βλαδίμηρε, εμείς θα πάμε και εσύ μείνε εδώ με τις αρχές σου. Όταν ο φίλος μου, ο αδερφός μου ο Εστραγκόν και εγώ χορτάσουμε, θα γυρίσουμε να σε βρούμε. Να μην φύγεις, όμως, ε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πότε θα γυρίσετε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να φάμε πρώτα.

ΓΚΟΝΤΟ :να χορτάσουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *δείχνοντας τον Εστραγκόν* :τον γνωρίζω καλά, δεν χορταίνει ποτέ.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν φταίω εγώ και για αυτό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν έχεις μέτρο.

ΓΚΟΝΤΟ :Βλαδίμηρε, άκου ένα σχέδιο. Μπορώ να κερδίσω λεφτά για όλους μας.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ας το ακούσω.

ΓΚΟΝΤΟ :θα παίζουμε τυχερά παιχνίδια. Σε προποτζίτικο. Όλα νόμιμα και φανερά με αποδείξεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :καλό!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :θα εμπιστευτώ τη ζωή μου στο Προπό;

ΣΚΗΝΗ Β'

ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ :Πρακτορείο τυχερών παιχνιδιών όπως του ΟΠΑΠ. Ευρύχωρο με πολλές οθόνες για τα παιχνίδια. Φωτεινό σαν πολυκατάστημα. Πελάτες που παίζουν.

ΠΡΟΣΩΠΑ :Λάκυ, Βλαδίμηρος, Εστραγκόν, Γκοντό, Παιδί.

Ο Λάκυ σε υπερυψωμένο γκισέ. Είναι ο διευθυντής. Άντρες θαμώνες. Οι Εστραγκόν, Βλαδίμηρος έκπληκτοι από την τεχνολογία του πρακτορείου. Ο Βλαδίμηρος μεταξύ φόβου, περιέργειας αλλά και περιφρόνησης.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πολύς κόσμος!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς τον Γκοντό* :πού μας έφερες;

Ο Γκοντό περιεργάζεται τον χώρο, αγνοεί τον Βλαδίμηρο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς τον Βλαδίμηρο*: από κοντά με τον Γκοντό για να μην χαθούμε.

ΓΚΟΝΤΟ :αν χαθείς, να πας στα γκισέ. Έχουν μικρόφωνα και θα με βρουν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ' :εσύ έχεις το μυαλό σου στον τζόγο, δεν ακούς.

ΓΚΟΝΤΟ :Λένε για τα παιχνίδια και δεν μου ξεφεύγει τίποτα. Όλα τα προσέχω, θα ακούσω και για εσάς.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σε ευχαριστούμε, Γκοντό!

ΓΚΟΝΤΟ :μαζί μου να μην φοβάστε τίποτα. Ήρθαμε για να παίζουμε και να τους τα πάρουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εμείς δεν γνωρίζουμε από αυτά.

ΓΚΟΝΤΟ :εντάξει, το είπαμε. Θέλω τη θετική σας ενέργεια τώρα.

Ο Εστραγκόν κάνει ασκήσεις ρέικι

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, μην ευτελίζεις το τελετουργικό. Δεν βλέπεις; Εδώ κυβερνούν οι μηχανές.

ΓΚΟΝΤΟ :Εστραγκόν, έτσι και κερδίσω με αυτά που κάνεις, θα μου δείξεις να μάθω και εγώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :απαιτείται και μια πνευματική προεργασία. Αυτήν θα στην διδάξω εγώ.

ΓΚΟΝΤΟ *τους σφίγγει το χέρι:* ωραία, φίλοι μου. Ώρα για δράση.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ποια δράση; Η δράση προϋποθέτει στοχασμό, βούληση. Εδώ που μας έφερες νόμος είναι το «ό,τι σου κάτσει».

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :έτσι παίζουν τα στοιχήματα, Βλαδίμηρε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εξήγησέ μου, ποιοι είναι οι κανόνες του παιχνιδιού;

ΓΚΟΝΤΟ :συμπληρώνεις το δελτίο με μερικά νούμερα, πληρώνεις την αξία του και περιμένεις την κλήρωση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εύκολα πράγματα!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Να σκεφτείς ποια νούμερα κληρώθηκαν πριν και να τα αποκλείσεις, δεν θα βοηθούσε;

ΓΚΟΝΤΟ :Τα παιχνίδια είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους. Δεν χρειάζεται να σκεφτείς ούτε χρειάζεται να θυμάσαι τίποτα. Η κλήρωση γίνεται από την μηχανή, δεν μπαίνει χέρι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μια ενέργεια δίχως σκέψη, δίχως λειτουργία της μνήμης. Αυτό λέγεται πρόοδος;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ε...άλλες εποχές, πια. Εντάξει! Εμείς τα λεφτά θέλουμε.

ΓΚΟΝΤΟ :Βάλε όμως και τη χαρά να παίζεις!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :στα χαρτιά έπρεπε να μετράς, να θυμάσαι, ουουου, ποιο φύλλο πέρασε, ποιο φύλλο έφυγε...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :να προσδοκός το χαρτί που χρειάζεσαι. Να μπλοφάρεις, να ψυχολογείς τον άλλον. Ολόκληρη επιστήμη.

ΓΚΟΝΤΟ :Τίποτα από αυτά! Μόνον η ελπίδα, ελπίζουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Τελευταία πεθαίνει η ελπίδα, που λένε.

ΓΚΟΝΤΟ :ναι, σε αυτό όλα είναι ίδια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Από όσα μας αράδιασες κρατώ μόνο την ελπίδα, που είναι ανθρώπινο γνώρισμα.

ΓΚΟΝΤΟ :Μην ψάχνεις κάτι περισσότερο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Με ενδιαφέρουν οι όροι της νίκης.

ΓΚΟΝΤΟ :το να μας κάτσει να σε νοιάζει. Να μου κάτσει το... (συναφής χειρονομία).Και τώρα και παλιά τα λεφτά μας ενδιαφέρουν. Ισχύει για όλους.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και μένα μου αρέσουν τα παιχνίδια. Άμα κερδίζεις ακόμη καλλίτερα. Αλλά και να χάνεις, το συνηθίζεις με τον καιρό...Ξέρω εγώ που το λέω.

ΓΚΟΝΤΟ :η τύχη μας ορίζει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το τίποτε, δηλαδή. Για να πετύχεις πρέπει να έχεις σχέδιο και στρατηγική.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :οι χαμένοι μπορεί να είχαν και αυτοί σχέδιο και δυνάμεις. Με αυτούς τι έγινε;

ΓΚΟΝΤΟ :αυτές οι κουβέντες θέλουν χρόνο κι εγώ δεν τον έχω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι τυφλή η τύχη, λοιπόν.

ΓΚΟΝΤΟ :μην βλαστημάς, Βλαδίμηρε. Αν η τύχη σου είχε αποφασίσει αλλιώς, θα σε έβρισκα εγώ στο παγκάκι;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ήταν δική μου η απόφαση το να φύγω από όλους.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ τον βρήκα κατὰ τύχη, κατὰ λάθος,...πες το όπως θέλεις, δεν ξέρω. *[τον Βλαδίμηρο εννοεί]*

ΓΚΟΝΤΟ :μπροστά στην τύχη είμαστε όλοι ίσοι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι, σαν τον Θεό.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν κάνει διακρίσεις.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ναι, σαν τον θάνατο.

ΓΚΟΝΤΟ :εγώ λέω η τύχη είναι σαν τον έρωτα. Κεραυνοβόλος έρωτας. Μας κοζάρει όλους και σε έναν, έναν από όλους εμάς, του χαμογελάει. Αυτόν που της γυαλίζει εκείνη τη στιγμή. Λοιπόν, κόψτε την συζήτηση. Με γρουσουζεύετε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι δημοκρατική η τύχη θα μου πείτε, τώρα.

ΓΚΟΝΤΟ :Αν είχες γεννηθεί γιος βασιλιά θα έπινες νερό στο όνομά της. Σε κολονάτο ποτήρι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκοντό, πιστεύεις σε μια άλλη ζωή να ξαναγεννηθούμε και να είμαστε βασιλιάδες;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, δεν το πιστεύω αυτό που ακούν τα αυτιά μου. Ο λαός μας έχει αποκηρύξει τη βασιλεία με αίμα και αγώνες.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, ας μην είμαστε απόλυτοι. Εγώ για να είμαι βασιλιάς λέω «ναι» ξανά στη βασιλεία. *Απομακρύνεται από τον Βλαδίμηρο να μην φάει σφαλιάρα.*

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν μπορώ να ανεχτώ ότι συναναστρέφομαι με δύο φιλοβασιλικούς. Εστραγκόν, ποτέ δεν είχες δείξει συμπάθεια στο απεχθές πολίτευμα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν έτυχε. Το ξανακουβεντιάσαμε; Αν ξαναγεννηθώ και είμαι γιος βασιλιά, Βλαδίμηρε, θα σε κάνω αντιβασιλέα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Και τώρα θα πάτε να τζογάρετε; Κύριοι, αντιλαμβάνεστε ότι έχετε θέσει πολιτειακό ζήτημα;

ΓΚΟΝΤΟ :έχεις κολλήσει στην τραγωδία και τα εγκλήματα, ρε Βλαδίμηρε. Μπορείς να είσαι καλός βασιλιάς και να δίνεις στον κοσμάκη ψωμί να χορταίνει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ έτσι θα έκανα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :γνωρίζετε πολλούς βασιλιάδες που έδιναν ψωμάκι στον κόσμο να χορταίνει; Πέστε μου έναν, ένα όνομα να ακούσω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Βεζούβιος.

ΓΚΟΝΤΟ :ο Βεζούβιος. Από το στόμα μου το πήρες!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αυτός μοίραζε το πιο πολύ ψωμί για αυτό σκεφτήκαμε τον ίδιο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ο Βεζούβιος είναι ηφαίστειο στην Ιταλία.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ και **ΓΚΟΝΤΟ** :πωπω! Ένα ηφαίστειο μπορεί να φέρει συμφορές! Να κάψει τον κόσμο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς *Γκοντό*: πώς το μπερδεψα! Τον άλλον ήθελα να πω...

ΓΚΟΝΤΟ προς *Εστραγκόν*: ναι, μωρέ, πες το όνομά του, τον ...φορούσε κάτι κουρέλια, δεν έβαζε το στέμμα στο κεφάλι ποτέ...

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς *Γκοντό*:... όλη μέρα γύριζε και έδινε ψωμί στους φτωχούς.

ΓΚΟΝΤΟ προς *Εστραγκόν*: στους πολύ φτωχούς, τους πιο φτωχούς γιατί οι άλλοι δεν είχαν ανάγκη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς *Γκοντό*:είχαν να φάνε. Να σε κάτι σαν εμάς μοίραζε ψωμί. Και ζάχαρη.

ΓΚΟΝΤΟ προς *Εστραγκόν*: μετά γύριζε στο παλάτι και όλη νύχτα ζύμωνε μεγάλα καρβέλια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς Γκοντό: και έψηνε στον ...*

ΓΚΟΝΤΟ *προς Εστραγκόν: μην με διακόπτεις ,Εστραγκόν! ...Πάει, το έχασα τώρα. Το είχα το όνομα στη γλώσσα μου.*

Ο Εστραγκόν πλησιάζει στο στόμα του Γκοντό να δει τη γλώσσα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς Εστραγκόν :σχήμα λόγου ήταν. Μεταφορά.*

ΓΚΟΝΤΟ :Παιδιά, με καθυστερείτε! Οι γνώμες είναι για τα γεμάτα στομάχια κι εμείς είμαστε σε άλλη κατηγορία.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :την πιο κάτω από τα γεμάτα. Την άδεια.
Προς τον Βλαδίμηρο: Εδώ, κυριολεξία!

ΓΚΟΝΤΟ :δεν το βρίσκω. Το παιχνίδι μου δεν το βλέπω πουθενά. Πάω να ρωτήσω. Πάει καιρός που δεν έπαιζα. Να το καταργήσανε;

Πλησιάζει στο γκισέ του Λάκν που είναι το πιο υπερυψωμένο από τα γκισέ του πρακτορείου.

ΓΚΟΝΤΟ *προς Λάκν :Ψάχνω το «Ασσόδυο». Πού είναι;*

ΛΑΚΥ :Αυτό είναι για φιλικατζήδες. Δεν χαραμίζω οθόνη από το μαγαζί για αυτό πια.

Ο Βλαδίμηρος και ο Εστραγκόν δείχνουν ότι θίγονται μα δεν μιλούν.

ΓΚΟΝΤΟ :Διαθέτω μόνον ένα μεταλίκι.

ΛΑΚΥ :αντιλαμβάνομαι την πενία σας.

ΓΚΟΝΤΟ :τι άλλο μπορώ να παίξω; Εσείς να μην χάσετε το ένα νόμισμα και εγώ μπορεί κάτι να βγάλω.

ΛΑΚΥ :Μα φυσικά θα σας δώσουμε, να μην αφήσουμε την ευκαιρία σας να πάει χαμένη. Σας δανείζω τρία νομίσματα ακόμη για να παίξετε το πιο οικονομικό μας παιχνίδι. Αν κερδίσετε μού επιστρέψετε τα τρία νομίσματα και δικά σας τα υπόλοιπα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :αν χάσει;

ΓΚΟΝΤΟ :μην το ψάχνουμε. Θα παίξω έτσι.

Ο Γκοντό τους ρίχνει μια κλωτσιά στα χαμηλά για να μην το δει ο Λάκυ. Ο Λάκυ, όμως, βλέπει τα πάντα λόγω της θέσης του.

ΛΑΚΥ :Ας μην κάνουμε αρνητικές σκέψεις. Αν υποθέσουμε ότι δεν έχουμε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα ο όρος μου είναι να σφουγγαρίσετε όλο το μαγαζί και να καθαρίσετε από τη γλίτσα τις οθόνες.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :Αρνούμαι!

ΓΚΟΝΤΟ :Δεχόμαστε!

ΛΑΚΥ :Ωραία, κύριε...

ΓΚΟΝΤΟ :Γκοντό

ΛΑΚΥ :Λάκυ. Γνωρίζομαστε από κάπου;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** πλησιάζουν με περιέργεια.

ΓΚΟΝΤΟ :Θα σας γελάσω. Δεν νομίζω. Όχι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :Από πότε;

ΛΑΚΥ :σας εμπιστεύομαι τα νομίσματα και σας τα δίνω στο χέρι, δεν θα με ξεγελάσετε να φύγετε τρέχοντας. Κάποιοι το έχουν κάνει όμως εγώ νομίζω ότι σας γνωρίζω από παλιά.

Βλαδίμηρος και Εστραγκόν γνέφουν συναινετικά και δείχνουν ευχαριστημένοι.

ΓΚΟΝΤΟ :ευχαριστώ!

Ο Λάκυ οδηγεί τον Γκοντό στο γκισέ του παιχνιδιού με την αντίστοιχη οθόνη από πάνω. Ο Λάκυ διεκπεραιώνει την εργασία δίνοντας δελτία του παιχνιδιού στον Γκοντό και του υποδεικνύει να διαλέξει στυλό από ένα κουτί με χρωματιστά στυλό για να συμπληρώσει το δελτίο. Ο Γκοντό κάνει βιαστικά μια κίνηση να πάρει το στυλό που βρίσκεται πρώτο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι, αυτό. Το διπλανό που είναι σαπφείρινο μαβί.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Ποιο το βεραμάν λες; Μπα! Το κόκκινο πάρε!

ΓΚΟΝΤΟ :βγείτε και θα σας βρω μετά.

Βλαδίμηρος και Εστραγκόν απομακρύνονται. Μένουν Λάκυ και Γκοντό. Ο Γκοντό συμπληρώνει το δελτίο, το δίνει στον Λάκυ και ρίχνει τα χρήματα στην υποδοχή του μηχανήματος. Η κλήρωση ολοκληρώνεται σε σύντομο διάστημα και ο Γκοντό κερδίζει. Επιστρέφει τα δανεικά στον Λάκυ και στο χέρι βαστά κάμποσα κέρματα. Μεταπηδά στο επόμενο παιχνίδι όπου τον βλέπουμε να δίνει περισσότερα χρήματα, η κλήρωση γίνεται και τώρα παίρνει χαρτονομίσματα. Οι Βλαδίμηρος και Εστραγκόν που παρακολουθούσαν απ' έξω, μπαίνουν στο πρακτορείο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Είδες που σου φέραμε γούρι, τελικά!

ΓΚΟΝΤΟ :το θέμα είναι να πιστεύεις στον εαυτό σου. Εστραγκόν, αυτό σου λείπει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, βλέπεις κάτι αξίζω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν είπε ότι έχεις κάποια αξία. Είπε να πιστεύεις στον εαυτό σου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :το να έχω κάποια αξία με το να πιστεύω στον εαυτό μου ότι αξίζει, δεν είναι το ίδιο;

Ο Γκοντό απομακρύνεται με δυσφορία για τη συζήτησή τους αναζητώντας να παίξει. Οι Βλαδίμηρος και Εστραγκόν εξακολουθούν να συζητούν και τώρα πιο έντονα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι, Εστραγκόν, δεν είναι το ίδιο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :με υποτιμάς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Πες μου κάτι που μπορείς να κάνεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να περπατώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Πες μου ένα πράγμα που ξέρεις να κάνεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Να βράζω αυγά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν σε έχω δει ποτέ να το κάνεις.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :γιατί βρίσκουμε από τα σκουπίδια και τρώμε, έτοιμα. Δώσε μου ένα γκαζάκι, δώσε και δυο αυγά και λίγο νερό, όχι δυο αυγά, ένα και ένα μόνο αυγό μού φτάνει να σου δείξω ότι ξέρω να το βράσω.

ΓΚΟΝΤΟ *από μακριά* :τσακιστείτε, βγείτε έξω και θα έρθω μετά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *συνεχίζοντας τη συζήτηση* :δεν μπορώ να σου φέρω αντίρρηση γιατί δεν διαθέτουμε ούτε μπρίκι ούτε αυγό. Το κρατώ προς επαλήθευση στο μέλλον.

Βγαίνουν για να πάνε στο σημείο όπου ήταν και πριν, όταν έπαιζε ο Γκοντό Βλαδίμηρος και Εστραγκόν μεταξύ τους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, μπροστά σε αυτόν δεν μπορώ να σου μιλώ όπως μιλούσαμε. Τον υποστηρίζεις συνέχεια και ας μην μιλά σωστά. Να φεύγαμε χωρίς να τον περιμένουμε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τι λες! Τι σου έκανε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :από την ώρα που ήρθε κάτι δεν μου πάει καλά μαζί του.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τον αδικείς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :καταπατά κάθε αρχή. Ό,τι χτίσαμε, εσύ κι εγώ, όλα αυτά τα χρόνια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν φτιάξαμε τίποτα, Βλαδίμηρε. Μιλάγαμε. Και τώρα μιλάμε, δεν μας το απαγόρευσε!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν είναι το ίδιο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :γιατί;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είχα άλλες προσδοκίες. Πίστευα ότι ο Γκοντό θα μας έδινε τον πλούτο που μας έλειπε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Δεν είδες που με ένα νόμισμα αυτός...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι το χρήμα. Εννοούσα τα ιδανικά. Θέληση για ελευθερία, στόχο την αδελφοσύνη στον κόσμο, την ισότητα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :όλα αυτά μας τα έδωσε ο Γκιοντό. Φύγαμε και τώρα είμαστε ελεύθεροι να πάμε όπου γουστάρουμε, μας λέει ότι είμαστε αδέρφια του...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :γίνεσαι αφελής, Εστραγκόν. Αδέρφια μάς είπε πάνω στην κουβέντα, εσένα κι εμένα. Η αδελφοσύνη είναι πιο πλατιά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σου αρέσει να γκρινιάζεις, Βλαδίμηρε. Δεν είσαι ποτέ ευχαριστημένος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πώς;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν αγαπάς κανέναν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εγώ;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εμένα με θέλεις για φερέφωνο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :οπωσδήποτε εκείνος σου έβαλε αυτή την ιδέα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είμαι χαζός εγώ και δεν μπορώ να τα σκεφτώ μόνος μου, ε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν ήθελα να πω αυτό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αυτό έχεις στο μυαλό, είναι φανερό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μάλλον δεν είναι η κατάλληλη ώρα να το συζητήσουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Ναι, παίζει τώρα. Είναι ιερή στιγμή.

Ο Βλαδίμηρος τον κοιτά άσχημα που ο Εστραγκόν έχει πάρει στα σοβαρά το παιχνίδι. Ο Γκοντό ποντάρει και βλέπουμε στην οθόνη ότι κερδίζει. Οι Βλαδίμηρος και Εστραγκόν ξαναπαίνουν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :οφείλω να σε παραδεχτώ, Γκοντό Είσαι δεινός παίκτης. Πόσα κέρδισες τώρα;

ΓΚΟΝΤΟ :χίλια νομίσματα

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :έλα να σε φιλήσω.

ΓΚΟΝΤΟ :Φίλα και αυτόν *(δείχνει τον Βλαδίμηρο)*

Ο Λάκν πλησιάζει

ΛΑΚΥ :βλέπω, κύριοι, το γλέντι καλά κρατεί.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν τα πήγα και άσχημα. Σας είμαι ευγνώμων. Τόσο για τα λεφτά όσο και για τη χαρά του παιχνιδιού.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :κύριε Λάκν, έτσι γίνεται, φεύγουν από εδώ με χιλιάρια;

ΛΑΚΥ :κάποιες φορές ναι. Είμαστε κερδοφόροι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :για ποιον;

Ο Λάκν ενοχλείται.

ΓΚΟΝΤΟ :λέω, λοιπόν, παιδιά, να παίζω ένα ακόμη και να την κάνουμε. Άντε βγέστε έξω εσείς από τον δρόμο που ξέρετε και αυτή τη φορά θα έρθω εγώ να σας βρω!

ΛΑΚΥ :α! όχι! Κύριε Γκοντό, ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ θα βγείτε και εσείς έξω.

ΓΚΟΝΤΟ :εγώ; τι έκανα εγώ; Παίζω όπως όλοι!

Οι Βλαδίμηρος, Εστραγκόν σχηματίζουν τείχος προστασίας υπέρ Γκοντό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μην μας πάρεις τα λεφτουδάκια μας.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Παίξαμε με τους κανόνες και κερδίσαμε. Πού είναι το μεμπτόν; Γιατί μας διώχνεις;

ΓΚΟΝΤΟ :άλλη μια παρτίδα και φεύγουμε. Ή τα χάνω ή κερδίζω και να σε κεράσουμε μετά, θα πάμε σε μπουρδέλλο. Όποια πηδήξεις από μένα πληρωμένη. Θα περάσουμε καλά.

Ο Λάκω πατάει ένα κουμπί κι τους πετάει έξω.

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ: Εξωτερικός για παράδειγμα ένας δρόμος.

ΠΡΟΣΩΠΑ : Γκοντό, Βλαδίμηρος, Εστραγκόν, Παιδί.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :επιτέλους, τι κατάπτωση του ανθρώπου, να περιμένεις από ένα μηχανήμα, που λειτουργεί με πιθανότητες να αποδώσει χρήματα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :γιατί άσχημα ήταν;

ΓΚΟΝΤΟ :ωραία, τώρα είναι ώρα για συζήτηση. Τι θέλεις, λοιπόν; Δεν εργάζεσαι, έχεις δουλέψει ποτέ; Όλη μέρα μιλάς, μπλα μπλα σε αυτόν (δείχνει

τον Εστραγκόν) και αυτός μπλα μπλα σε ακούει. Στο μεταξύ δουλεύει το στομάχι και πεινάει. Γκράγκα γκράγκα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ακούω όλη μέρα αυτόν, ακούω και το γκράγκα γκράγκα, μη νομίζεις, δεν είμαι κουτός.

ΓΚΟΝΤΟ :και τι κάνεις;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ακούω. Και όταν τον βαριέμαι του λέω «σιάσε!».

ΓΚΟΝΤΟ :με το άλλο τι κάνεις;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Τι μπορεί να κάνει ο φτωχός για την πείνα του; Νέοι προσπαθήσαμε να εργαστούμε. Εργαστήκαμε...

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σκληρά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η αμοιβή μας δεν ήταν ανάλογη της προσφοράς μας. Δεν εφαρμόζεται το δίκαιο που είναι «από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του».

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ: Jeder nach seinen Fähigkeiten, jedem nach seinen Bedürfnissen.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΓΚΟΝΤΟ** :να το πάλι το γερμανικό!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, ποια είναι η σχέση σου με τη Γερμανία; Είναι ένα κομμάτι του εαυτού σου, σκοτεινό ίσως, που μου έχεις αποκρύψει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εσύ μου κρύβεις πολλά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τώρα μιλάμε για σένα.

Έρχεται το Παιδί κρατώντας μια ζώνη πιο χοντρή από την προηγούμενη.

ΠΑΙΔΙ :η ζώνη σας, κύριε!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είναι όπως πρέπει;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

Ο Βλαδίμηρος κάνει νεύμα στο παιδί να παραδώσει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Το παιδί δίνει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Ο Εστραγκόν πετά την παλιά και φορά την καινούρια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Αντέχει; Είναι γερή;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Πήγαινε!

Το παιδί υποκλίνεται και φεύγει στην κατεύθυνση από όπου ήρθε. Ο Γκοντό στη σκηνή με το παιδί είναι σαν να είναι απών.

ΓΚΟΝΤΟ :εμένα δεν με νοιάζει το παρελθόν. Ούτε το δικό σου ούτε το δικό σου (στον καθένα αυτή η ατάκα).Τι κάνω τώρα με καίει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :το τώρα μετράει. Όσοι σιέφτονται το παρελθόν και σχεδιάζουν το μέλλον, χάνουν το τώρα, που είναι η ζωή τους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΓΚΟΝΤΟ :για πες το και στα γερμανικά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν μου αρέσει να επαναλαμβάνομαι. Γίνομαι κουραστικός.

ΓΚΟΝΤΟ :μα στο ζητάμε εμείς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Άστον, είναι αγύριστο κεφάλι. Άμα του κολλήσει κάτι μπορεί να σε σιάσει αυτός.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ο χρόνος, ωστόσο, έχει συνέχεια. Κουβαλάμε το παρελθόν και φέρουμε το μέλλον μας, την παρούσα στιγμή.

ΓΚΟΝΤΟ :εγώ δεν γίνομαι κουβαλητής κανενός.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μα, πρόκειται για τον εαυτό σου, την ύπαρξή σου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εμείς με τον Βλαδίμηρο κουβεντιάζουμε κάθε μέρα για το παρελθόν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μοιραζόμαστε το βάρος της μνήμης.

ΓΚΟΝΤΟ :δε θα βοηθήσω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν περίμενα να έχεις τέτοιες απόψεις. Με εκπλήσσεις δυσάρεστα, με συγχωρείς μην το θεωρείς αγένεια, ωστόσο πρέπει να είμαι ειλικρινής.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Βλαδίμηρος από τότε που τον ξέρω είναι ευγενικός και ειλικρινής. Δεν έχει ποτέ ψέματα σε κανένα ούτε παραφέρεται.

ΓΚΟΝΤΟ :Συγχαρητήρια, φίλε μου (*προς τον Βλαδίμηρο*). Όσο για σένα μπράβο που έχεις έναν τέτοιο φίλο (*προς τον Εστραγκόν*). Αν δεν με θέλετε μαζί σας να πάρω τα χρήματα και να φεύγω. Μη με πείτε κλέφτη, έτσι;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Γκοντό, πώς θα πάρεις τα χρήματα και θα φύγεις; Τώρα είμαστε σύντροφοι.

ΓΚΟΝΤΟ :Βλαδίμηρε, κράτα εσύ τα χρήματα. Ο **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** μπορεί να τα χάσει κι εγώ δεν θέλω να τα έχω. Έπαιξα γιατί μου αρέσει να παίζω. Τα λεφτά είναι και για τους τρεις μας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι, ας τα κρατάει ο Βλαδίμηρος. Εγώ κάτι θα μου συμβεί και θα τα χάσω. Ξέρω...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μην γίνεσαι μελοδραματικός. Είμαστε ενάντια στο μελόδραμα.

ΓΚΟΝΤΟ :πάλι τσακώνεστε; Τώρα έχουμε λεφτά, και είναι ακόμα νωρίς, μπορούμε να κάνουμε ό,τι τραβάει η όρεξή μας. Ακούω ιδέες πώς να ξοδέψουμε τα χρήματα!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :να τα μετρήσουμε, να δούμε το εύρος των δυνατοτήτων μας.

ΓΚΟΝΤΟ :εντάξει, είναι. Ούτε πολλά αλλά ούτε και λίγα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εδώ κοντά, έχει μια καλή ταβέρνα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι νωρίς ακόμη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εσύ, όταν μιλάμε οι δυο μας, λες πάντα «είναι πολύ αργά πια».

ΓΚΟΝΤΟ προς *Εστραγκόν* :Es ist jetzt zu spät!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *έξαλλος* :αναφέρομαι σε άλλα θέματα. Όχι στο φαγητό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς τον *Γκοντό* :Στην ταβέρνα μαγειρεύουν από όλα. Εσένα τι σου αρέσει;

ΓΚΟΝΤΟ :Τα πάντα τρώω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δικός μας!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το πιο νόστιμο είναι η φάβα τους. Δεν καταλαβαίνω γιατί ο κόσμος δεν την τρώει. Βρίσκουμε ολόκληρες μερίδες και το ξέρω...

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *συμπληρώνοντας προς τον Γκοντό*: στα σκουπίδια. Το κρέας το τρώνε όλο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :λέει την αλήθεια ο Εστραγκόν. Κρέας δεν αφήνουν ούτε για δείγμα. Μπορεί και να παίρνουν τα υπολείμματα για τα κατοικίδια τους.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τα αδέσποτα δεν τα σκέφτονται *(υπονοεί και τον εαυτό του στα αδέσποτα)*

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τα ζώα είναι αδερφές ψυχές μας.

ΓΚΟΝΤΟ :μια φορά με είχε δαγκώσει ένα κοπρόσκυλο, τι μου λες τώρα!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σου άφησε σημάδι; Έχω και εγώ, να! *(δείχνει κάποιο μέλος του σώματός του)*

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, γιατί κατηγορείς το σκυλί; Πήγες να του πάρεις το κόκκαλο από το στόμα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ το είχα δει πρώτος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ο σκύλος ασφαλώς το είχε μυρίσει πριν από σένα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :με άφησες αβοήθητο. Θα έπαιρνα το κόκκαλο και θα σου έδινα κι εσένα. Εσύ με άφησες στο στόμα του θηρίου.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς Γκοντό* :γκριφόν με μείζη μαλτέζ, τοσοδούλι.

ΓΚΟΝΤΟ :Ψυχούλα!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν ήσουν μπροστά να δεις. Με είχε αρπάξει με τις δοντάρες του και γρούλιζε σαν αρκούδα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :οι αρκούδες δεν γρούλίζουν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Σχήμα λόγου είναι. Ρητορικό τέχνασμα. Οι παροιμίες πλουτίζουν τη γλώσσα και τη φαντασία μας.

ΓΚΟΝΤΟ :μικρό ξεμικρό άμα σε πιάσει το άτιμο στα δόντια του...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ήταν άδικο να πάρεις το κόκκαλο από μικρό πλάσμα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Εσύ δεν ξέρεις τι είναι να πονάς.

ΓΚΟΝΤΟ :για αυτό σας λέω σήμερα που γυρίζει, να χαρούμε! Το έργο μας είναι κωμωδία.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τα χρήματα πρέπει να τα επενδύσουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να επενδύσεις εσύ τα δικά σου. Εγώ και ο Γκοντό θα πάμε στην ταβέρνα.

ΓΚΟΝΤΟ :είναι νωρίς ακόμη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ας πάμε να πιούμε καφέ, να περάσει η ώρα μας, και μετά πάμε στην ταβέρνα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν νοιάζεστε για το αύριο, θέλετε να σπαταλήσετε τη μικρή περιουσία μας σε άσκοπα φαγοπότια. Φαγητό βρίσκουμε και στα σκουπίδια. Γιατί να ξοδέψουμε τα χρήματά μας σε κάτι που μπορούμε να έχουμε δωρεάν;

ΓΚΟΝΤΟ :το ίδιο είναι να κάθεται να σε σερβίρουν ζεστά σουτζουκάκια, το ίδιο να τρως κρύα φάβα;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αν πάμε τώρα στην ταβέρνα, θα προλάβουμε όλη την ποικιλία με τα φαγητά. Μετά, θα είναι αργά και μπορεί μερικά πιάτα να έχουν τελειώσει.

ΓΚΟΝΤΟ :Λεφτά υπάρχουν. Θα πάμε σε άλλη ταβέρνα να φάμε αυτά που μας αρέσουν. Έχω ένα διαφορετικό σχέδιο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :για πες!

ΓΚΟΝΤΟ :να πάμε να γαμήσουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εξηγήσου!

ΓΚΟΝΤΟ :θα πάμε σε ένα μπορντέλο και θα γαμήσουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ποτέ!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ποτέ! Niemals!

ΓΚΟΝΤΟ :μικρά παιδιά είστε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ δικαιολογώντας τον Βλαδίμηρο : θέλει να πει, δεν έχουμε πάει ποτέ. Ξέρουμε πού είναι όμως δεν μπήκαμε ποτέ.

ΓΚΟΝΤΟ :γιατί;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν είχαμε λεφτά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν θέλαμε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ψέματα είναι ότι δεν είχαμε λεφτά;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν θέλαμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Εγώ αν είχα λεφτά θα πήγαινα κάθε μέρα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Άπλυτος;

ΓΚΟΝΤΟ :Οι πουτάνες δεν κάνουν διακρίσεις.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μα αυτός βρωμάει. Πλησίασέ τον!

Γκοντό τους πλησιάζει :Σκόρδο! Πφφ!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εσύ!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν διαχωρίζω τη θέση μου από την κοινή μας μοίρα. Όμως εγώ ξέρω να φέρομαι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εγώ σε αυτά τα καταφέρνω πολύ καλά, μην με βλέπεις έτσι.

ΓΚΟΝΤΟ :Πραγματικά το σκόρδο είναι πρόβλημα. Όμως, πιστεύω, θα δείξουν ανοχή. Δεν θα κρατήσει και μια ζωή. Λίγα λεπτά μόνον.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :χρειάζομαι χρόνο να το σκεφτώ.

ΓΚΟΝΤΟ :Μου είπαν για ένα μπορντέλο πρώτης τάξεως. Θα πάμε εκεί για αρχή. Να γλεντήσουμε το κέρδος μας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τι ωραία! Πόσα χρόνια έχουμε να γλεντήσουμε...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εγώ είμαι ικανοποιημένος από τη ζωή μου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εγώ καλά, πολύ καλά, περνάω μαζί σου και τώρα με τον Γκοντό ακόμη καλλίτερα.

ΓΚΟΝΤΟ :κάθε μέρα είναι ευκαιρία για γιορτή, αδέρφια μου.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :στην ηλικία μας πρέπει να προσέχουμε.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν θα κουραστούμε, βρε κουτό. Εδώ πιο πέρα είναι το μπορντέλλο, κοντά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γυναίκες! Ακόμα καθόμαστε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ προς τον Γκοντό :πάμε εμείς

ΓΚΟΝΤΟ προς Εστραγόν :έχει τα λεφτά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Το κονδύλι για το μπορντέλο δεν εγριίνεται.

Οι Εστραγκόν, Γκοντό πέφτουν πάνω στον Βλαδίμηρο να τον δείρουν. Τον δέρνουν όμως δεν χώνουν τα χέρια τους στις τσέπες να πάρουν τα χρήματα. Αυτό γιατί πρόθεσή του είναι να φανεί ότι προέχει για αυτούς να εκτονώσουν την επιθετική πλευρά τους κι όχι να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους για σεξ. Αυτή τη φορά το ξυλοφόρτωμα δεν είναι

παρωδία όπως άλλες φορές ούτε στιγμιαίο. Ο Βλαδίμηρος μετά το ξύλο σηκώνεται με αξιοπρέπεια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είστε ικανοποιημένοι τώρα; Εκτονωθήκατε;

Οι Εστραγκόν, Γκοντό μαζεύονται, συνέρχονται.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δείρατε αλύπητα και αναίτια έναν άνθρωπο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εσύ με έχεις χτυπήσει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όταν λες ανοησίες.

ΓΚΟΝΤΟ :όλοι λέμε ανοησίες.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γκοντό, εσύ μόνο ωραία πράγματα λες. *Προς τον Βλαδίμηρο*:τι μας είπε; Να πάμε να σκοτώσουμε; Να πάμε και εμείς να χαρούμε σαν άνθρωποι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι απάνθρωπη η πορνεία.

ΓΚΟΝΤΟ :από πάντα είχε πουτάνες. Και οι άντρες πηγαίνουν. «Είμαστε ενάντια στο μελόδραμα.». *(μιμείται τη φωνή του Βλαδίμηρου)*

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είμαστε και εμείς άντρες και ήρθε η σειρά μας να πάμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τώρα το θυμήθηκες;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τώρα βρήκα παρέα.

ΓΚΟΝΤΟ :τώρα είναι η ώρα.

ΓΚΟΝΤΟ *προς τον Εστραγκόν* :φίλε μου, άρπαξε την ευκαιρία και μην τον ακούς. Οι ευκαιρίες παρουσιάζονται για μια στιγμή και ύστερα φssς αέρας είναι και χάνονται.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ναι, τώρα!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ποτέ ο ορθός λόγος δεν επικράτησε στον όχλο. Ας πηγαίνουμε!

ΣΚΗΝΗ Δ΄

ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ Είσοδος μπουρδέλου

ΠΡΟΣΩΠΑ: Πότζο, Βλαδίμηρος, Εστραγκόν, Γκοντό, Άντρες πελάτες, Παιδί.

ΠΟΤΖΟ :Περάστε, εδώ οι όμορφες παρθένες!

Οι Βλαδίμηρος, Εστραγκόν, Γκοντό με προπορευόμενο τον Γκοντό πάνε να μπουν.

ΠΟΤΖΟ :Επ! Εσείς πού πάτε;

ΓΚΟΝΤΟ :Να γαμήσουμε.

ΠΟΤΖΟ :Λεφτά έχετε;

ΓΚΟΝΤΟ :για ποιους μας πέρασες;

ΠΟΤΖΟ :Θέλω να δω τα λεφτά και τα χαρτιά σας. Δεν μου φαίνεστε καθαροί.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εμείς πλενόμαστε κάθε μέρα στο ποτάμι. Τι λέει αυτός;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, να σου θυμίσω, μου επιτρέπεις;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Σε ακούω, αδερφέ μου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Το ποτάμι το έχουν μπαζώσει από...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Μπάζωσαν το ποτάμι; Αδιανόητο! Πότε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Από τότε που ήμασταν νέοι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Όταν ήμασταν νέοι έγιναν πολλά λάθη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Για αυτό δεν φύγαμε από κει και πήγαμε στο δέντρο;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εξόριστοι.

ΓΚΟΝΤΟ :Παιδιά, αφήστε τις παρελθοντολογίες. Βλαδίμηρε, δείξε το χρήμα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είχαμε συνδέσει τη ζωή μας στις κοίτες αυτού του ποταμού.

ΓΚΟΝΤΟ στον Βλαδίμηρο :Δείξε τα χρήματα! (σιγανά): όχι όλα!

Ο Βλαδίμηρος βγάζει ένα χαρτονόμισμα.

ΠΟΤΖΟ :Δεν φτάνουν.

Ο Γκοντό κάνει νόημα στον Βλαδίμηρο να βγάλει και άλλο νόμισμα. Ο Βλαδίμηρος βγάζει ακόμη ένα χαρτονόμισμα. Ο Εστραγκόν βουτάει το χέρι στην τσέπη με τα κέρματα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Να, αυτό γυαλίζει.

ΠΟΤΖΟ :Ωραία. Αυτό θα το κρατήσω εγώ. Τα υπόλοιπα θα τα δώσετε στη Μαρίζα.

ΓΚΟΝΤΟ :Ποια είναι η Μαρίζα;

ΠΟΤΖΟ :Τέταρτος όροφος το δωμάτιο δίπλα στο WC. Υπόψιν, το WC προορίζεται μόνο για χρήση από τους εργαζόμενους.

ΓΚΟΝΤΟ :Θέλω να δω όλες τις κοπέλες και να διαλέξω.

ΠΟΤΖΟ :Με αυτά τα χρήματα μόνο η Μαρίζα προσφέρεται.

ΓΚΟΝΤΟ :Πόσο χρονών είναι;

ΠΟΤΖΟ :Δεν απαντώ.

ΓΚΟΝΤΟ :Πόσα κιλά είναι;

ΠΟΤΖΟ :Δεν είναι ερωτήσεις αυτές, κύριε. Κάθε σώμα έχει τη χάρη του.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ και **ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ** :Τι χρώμα έχουν τα μάτια της;

Ο Γκοντό ρίχνει στους Εστραγκόν και Βλαδίμηρο μια σφαλιάρα :Να πάτε εσείς στον τέταρτο.

ΠΟΤΖΟ :Δώσε μου τα λεφτά.

Ο Βλαδίμηρος του δίνει όλα τα χρήματα. Ο Εστραγκόν αδειάζει την τσέπη από τα κέρματα. Ο Πότζο ανοίγει την πόρτα ενώ βουτάει μερικά από τα κέρματα.

ΠΟΤΖΟ :Λοιπόν, διαλέξτε όποια θέλετε. Ο χρόνος απασχόλησης της εργαζομένης να μην υπερβαίνει τα 8 λεπτά.

ΓΚΟΝΤΟ :Εγώ θέλω να γαμήσω και άλλη. Μετά τη μία εννοώ. Δεν θα αργήσω. Εσείς μόλις τελειώσετε με τη Μαρίζα να περιμένετε εδώ. Βαριέμαι να ανεβαίνω στον τέταρτο. Τις καλές τις έχουν στον δεύτερο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Πώς το ξέρεις σε ποιον όροφο είναι οι «καλές»;

ΓΚΟΝΤΟ :έτσι κάνουν τα πολυκαταστήματα. Στο ισόγειο και στον πρώτο έχουν ό,τι είναι για ξεπούλημα και στον τελευταίο αυτά που δεν φοριούνται.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Για να το λες εσύ, που έχεις γυρίσει παντού, έτσι θα είναι. Όμως εμείς δεν μπαίνουμε.

ΓΚΟΝΤΟ :Τι;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Δεν το επιτρέπει ο κώδικας ηθικής μας. Εμείς να πάμε με μια γυναίκα με λεφτά και όχι από έρωτα, ποτέ!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Niemals!

ΓΚΟΝΤΟ :είστε ηλίθιοι. Αν όλοι σιέφτονται σαν εσάς πώς θα ζήσουν οι κοπέλες, πώς θα εργαστεί ο φίλος μας, το όνομά σου;

ΠΟΤΖΟ :Πότζο.

ΓΚΟΝΤΟ :Γνωρίζομαστε από κάπου;

Βλαδίμηρος και Εστραγκόν πλησιάζουν με περιέργεια.

ΠΟΤΖΟ :Αποκλείεται. Έχω γεννηθεί στην περιοχή. Θα σας θυμόμουν. Όχι.

ΓΚΟΝΤΟ :Μπα! Πρώτη φορά εδώ.

Αγκαλιάζονται μεταξύ τους. Πρώτα ο Γκοντό αγκαλιάζει τον Πότζο και ύστερα ο Πότζο τον Γκοντό.

ΠΟΤΖΟ :Έτσι είναι, παιδιά. Μπείτε αααβίαστα, άααφοβα, αανέμελα τα κορίτσια μας είναι καλά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :για μας είναι θέμα τιμής και αξιοπρέπειας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, ας μην είμαστε απόλυτοι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είσαι ελεύθερος να πράξεις κατά συνείδηση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *μονολογώντας*: Και αν πάω μέσα και δεν μου σηκωθεί; Από πότε έχω να πάω με γυναίκα;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, ε! Να σε ρωτήσω κάτι ιδιωτικά. Πότε γνωριστήκαμε;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Από νέοι. Ανέκαθεν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Από ανέκαθεν έχω να πάω, λοιπόν. Βλαδίμηρε, αισθάνομαι αβεβαιότητα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Τώρα που ήρθε ο Γκοντό, εσύ λες ότι όλα πάνε καλά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Γκοντό θα είναι σε διαφορετικό δωμάτιο. Αν είμαι μόνος μου με τη Μαρίζα δεν ξέρω, μπορεί να μην μπορώ, καταλαβαίνεις. Εσύ τι λες;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Δεν πρέπει να πας. Εμένα δεν με σκέφτεσαι; Τι θα κάνω τόση ώρα μόνος μου;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Μπες και εσύ. Ο Πότζο είπε ότι έχει πολλές κοπέλες.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Κύριε Πότζο, εγώ χαρίζω τα λεφτά στον φίλο μας. Δηλώνω δημοσίως ότι διαφωνώ με τις επιλογές του.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :συμφωνώ με τον προλαλήσαντα.

ΓΚΟΝΤΟ :Λοιπόν, παιδιά. Σας αφήνω. Πότζο, πού είναι τα κορίτσια; Θέλω να διαλέξω. Πρέπει να αποφασίσω.

Ο Πότζο του δείχνει φωτογραφίες από το κινητό του και βίντεο με σεξ. Οι Εστραγκόν και Βλαδίμηρος πλησιάζουν.

ΠΟΤΖΟ :Ιδού η Κατερίνα! Θεά! Συνεχίζει δείχνοντας φωτογραφίες και βίντεο από το κινητό του. Να! Η Μαρίζα που δεν την θέλεις. Χάνεις!

ΓΚΟΝΤΟ :τα βίντεο πώς τα τράβηξες;

ΠΟΤΖΟ :κάνουμε επιλεκτικές λήψεις. Δειγματοληπτικά για λόγους ασφάλειας αλλά να που χρειάζεται και για εσάς τώρα. Να ξέρετε κάνω εξαίρεση και σας δείχνω απόρρητο υλικό της επιχείρησης.

ΓΚΟΝΤΟ :Εμένα δε θα με τραβήξεις. Στο απαγορεύω.

ΠΟΤΖΟ :Βλέπεις εσύ κανέναν πελάτη; Τις κοπέλες τραβάμε. Πω πω !Εδώ, δες την Αντζέλικα!

ΓΚΟΝΤΟ :Όμορφη, πολύ όμορφη! Σε ποιο δωμάτιο είναι;

ΠΟΤΖΟ :Έχει ρεπό σήμερα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ και **ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ** :φτου γαμώτο!

ΓΚΟΝΤΟ :Εγώ βιάζομαι. Δείξε μου αυτές που δουλεύουν τώρα. Στον δεύτερο.

ΠΟΤΖΟ :Δεν έχουν σταθερό δωμάτιο. Ακολουθούμε κυλιόμενο πρόγραμμα στην χρήση των δωματίων. Πολιτική της επιχείρησης για να μην δημιουργούνται εξαρτήσεις.

ΓΚΟΝΤΟ :Εσύ με ποιες έχεις πάει;

ΠΟΤΖΟ :Με προσβάλλετε, κύριε. Εγώ είμαι εργαζόμενος εδώ.

Οι Εστραγκόν και Βλαδίμηρος επαινετικά κουνούν το κεφάλι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αν εργαζόμασταν κι εμείς, έτσι θα ήταν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν συμφέρει να δουλεύεις. Να είσαι πελάτης αξίζει.

Ο Βλαδίμηρος δεν λέει τίποτε γιατί θεωρητικά είναι υπέρ της εργασίας όμως στην πραγματικότητα βαριέται να δουλέυει.

ΓΚΟΝΤΟ :μπράβο, Εστραγκόν!

Ο Γκοντό μπαίνει μέσα.

ΠΟΤΖΟ :παιδιά, δεν ξέρετε τι χάνετε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :έχω μια αγωνία τι θα κάνει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :του έχω εμπιστοσύνη όπως και στις κυρίες. Θα τα καταφέρουν αν και διαφωνώ. Δεν έπρεπε να σας ακολουθήσω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και πού θα πήγαινες;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :στο καφέ δίπλα να σας περιμένω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :α! όχι εγώ δεν μπορώ να περιμένω τον Γκιοντό. Τον βρήκαμε και δεν τον χάνω τώρα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είναι σίγουρα αυτός;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :έτσι είπε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Μήπως είμαστε εύπιστοι;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Τι θα πει αυτό;

Έρχεται το Παιδί κρατώντας μια ζώνη πιο χοντρή από την προηγούμενη.

ΠΑΙΔΙ :η ζώνη σας, κύριε!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Είναι όπως πρέπει;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

Ο Βλαδίμηρος κάνει νεύμα στο παιδί να παραδώσει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Το παιδί δίνει τη ζώνη στον Εστραγκόν. Ο Εστραγκόν πετά την παλιά και φορά την καινούρια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Αντέχει; Είναι γερή;

ΠΑΙΔΙ :Μάλιστα, κύριε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Πήγαινε!

Το παιδί υποκλίνεται και φεύγει στην κατεύθυνση από όπου ήρθε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, νομίζω κάτι ακούω.

Ακούγονται ΑΧ ΒΑΧ από το κινητό του Πότζο. Οι δύο πλησιάζουν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τι βλέπεις;

ΠΟΤΖΟ :Ε, άσε με τώρα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Παίρνεις βίντεο τον Γκοντό.

ΠΟΤΖΟ :Άκου να δεις, εμένα η δουλειά μου είναι να σας βάζω μέσα και να φροντίζω για τα λεφτά. Δεν θα σου δώσω λογαριασμό τι βλέπω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να, να ο Γκοντό είδα το αρχίδι του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ένα μόνο;

Προσπαθούν να πάρουν το κινητό από τον Πότζο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Για κάτσε. Κάπου έχεις την κάμερα εσύ. Λέγε πού!

Ο Πότζο προσπαθεί να ξεφύγει. Τον πέρνει το κινητό. Ο Εστραγκόν το παίρνει και του το επιστρέφει.

ΠΟΤΖΟ :Ευχαριστώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τι κάνεις, ανόητε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είναι δικό του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πού έχεις τις κάμερες; Μπανισιριτζή!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μπανισιριτζή!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Ανώμαλε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Du bist Sexpanner!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Έτσι!

Ο Πότζο μπαίνει μέσα στο μπουρδέλλο.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Εστραγκόν, για να δω την φοράς ακόμη τη ζώνη; μήπως την έχασες;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :την φοράω, δεν μπήκα στο μπουρδέλο να γδυθώ. Γιατί;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :έλεγα τώρα που θα επιστρέψουμε στο μέρος μας να δοκιμάζαμε...

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :όχι πάλι. Γιατί να γυρίσουμε πίσω;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν γίνεται να τριγυρνάμε συνέχεια στα μπουρδέλα και στα πρακτορεία με τα τυχερά παιχνίδια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν το κλέβουνε το παγκάκι μας. Μην στενοχωριέσαι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είχαμε ένα σημείο αναφοράς. Ήταν ο τόπος μας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν έγινε σεισμός ούτε πλημμύρα. Εκεί θα είναι και το δέντρο μας.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αυτή τη φορά πρέπει να τελειώνουμε. Να γυρίσουμε και να κρεμαστούμε. Πρόσεξε μην χάσεις τη ζώνη σου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν θέλω να κρεμαστούμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :γιατί;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τώρα που ήρθε ο Γκοντό περνάμε ωραία. Είδαμε γυναίκες.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μην κάνεις σαν έφηβος.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :κερδίσαμε λεφτά. Πόσο καιρό είχαμε να πιάσουμε νόμισμα στα χέρια μας!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σας είπα να τα επενδύσουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Γκοντό είπε να πάμε και αύριο να παίζουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι ψεύτης.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σήμερα είπε ότι θα κερδίσει και κέρδισε. Και πολλά.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σου φανήκανε πολλά γιατί δεν ξέρεις εσύ από χρήμα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ήταν πολλά και γυάλιζαν στον ήλιο. Ατόφιο χρυσάφι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το χαίρονται τώρα τα αφεντικά του μπουρδέλου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μόνο να, δεν πήγαμε στην ταβέρνα. Ο Γκοντό ήθελε να πάει με δυο γυναίκες και δεν μας έμειναν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είδες που σου λέω ότι είναι ψεύτης! Σου είχε υποσχεθεί να πάμε στην ταβέρνα. Τώρα που το λες άρχισα να πεινάω. Πάμε πίσω. Μέχρι να φτάσουμε θα έχουν πετάξει κάτι στα σκουπίδια.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είπε δεν θα αργήσει. Μόλις έρθει φεύγουμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάμε εμείς και θα έρθει μετά.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν θα βρει τον δρόμο μόνος του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :θα τον βρει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είναι καλός, δεν είναι ψεύτης.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μην τον δικαιολογείς. Είναι έκφυλος.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εσύ λες να μην κρίνουμε τους ανθρώπους.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι ο Γκοντό; Όχι δεν μπορεί να είναι αυτός! Ο Γκοντό που περιμέναμε δεν είναι έτσι, δεν μπορεί να είναι έτσι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και πώς να είναι;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πάμε πίσω. Πάμε. Θα δεις όταν έρθει πραγματικά ο Γκοντό, δεν θα είναι σαν αυτόν.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :θα περιμένουμε πάλι. Δεν αντέχω άλλο να περιμένω. Καλός είναι και αυτός. Δεν μας πειράζει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ναι, η αλήθεια είναι ότι δεν μας πειράζει. Μένοντας κοντά μας μπορεί να βελτιωθεί.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ με αγωνία/ φόβο :Να αλλάξει;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :να βελτιωθεί. Να προοδεύσει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Ήσουν μπροστά που είπε ότι θέλει να μάθει ρέικι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αύριο πρωί θα του μιλήσω σχετικά, τις πρώτες αρχές.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :θα του δείξω τις βασικές ασκήσεις.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μπα μπα μην εξαπατάσαι, Εστραγκιόν. Έτσι το είπε, να μας ξεγελάσει. Δεν θέλει τίποτε να διδαχθεί.

Έρχεται ο Γκοντό. Ανανεωμένος αλλά και με δαγκωνιές στο λαιμό.

ΓΚΟΝΤΟ :Γεια σας φίλοι μου. Δεν άργησα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τι σου κάνανε;

ΓΚΟΝΤΟ :Α! τίποτε. Πάνω στην πράξη. Βία δικαιολογημένη. Έγκλημα πάθους, που λένε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :καταδικάζουμε την βία από όπου κι αν προέρχεται.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ο Πότζο σε έπαιρνε στην κάμερα.

ΓΚΟΝΤΟ :Αλήθεια; Πού είναι τώρα; *Φωνάζει:* Πότζο!

Ο Πότζο έρχεται με χαμόγελο προς τον Γκοντό και επιφύλαξη στους άλλους.

Ο Γκοντό πιάνει τον Πότζο από τον λαιμό.

ΓΚΟΝΤΟ :Δώσε μου το κινητό.

Ο Πότζο αντιστέκεται. Ο Εστραγκόν βάζει το χέρι στην τσέπη του Πότζο και παίρνει το κινητό. Παίρνει και τα χρήματα μαζί πάνω στη βιασύνη χωρίς να είναι στις προθέσεις του όμως δεν του τα επιστρέφει. Ο Γκοντό δίνει μια μπουνιά στον Πότζο και οι τρεις φεύγουν τρέχοντας.

ΣΚΗΝΗ Ε΄

ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ *Ο αρχικός, όπως στο έργο του Μπέκετ.*

ΠΡΟΣΩΠΑ *Βλαδίμηρος, Εστραγκόν, Γκοντό.*

Φαίνεται σαν να έχουν αρχινισμένη μια συζήτηση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :λοιπόν, γυρίσαμε, όπως ήθελες. Εδώ θα ανέβεις στο παγκάκι. Ο Γκοντό από κάτω θα σε ακούει και εγώ θα σε χειροκροτώ. Τι παραπάνω θέλεις;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μην τον λες Γκοντό. Δεν είναι αυτός.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :τον λέω έτσι για να συνεννοούμαστε. Είναι όνομα κωδικός.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Έτσι όπως είναι η κατάσταση δεν φτάνουν τα λόγια. Χρειάζεται κάτι να κάνουμε. Να αντισταθούμε. Πρέπει να δείξω αποφασιστικότητα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ: τι έβαλες στο νου σου να κάνεις;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :καλό θα κάνω. Θα καθαρίσουμε από το απόβρασμα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εσύ λες ότι πρέπει να τα λύνουμε όλα με διάλογο. Καταδικάζουμε τη βία από όπου κι αν προέρχεται.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :αυτά τα λέμε στα μικρά παιδιά για να κοιμούνται το βράδυ.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, τον αγαπάω, δεν θέλω να πάθει κακό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Το δίκαιο είναι να φύγει από τη μέση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Ας τον αφήσουμε να φύγει. Ναι, και να του πεις να μην ξανάρθει. Να το τονίσεις αυτό!

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Πόσο ανόητος είσαι; Θα πάει αλλού και θα κάνει τα ίδια. Τον μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να περνάει καλά. Θα βλάψει και άλλους.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εμείς, τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εγώ θα το κάνω. Εγώ!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :και εγώ θα κοιτώ. Το ίδιο είναι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :εκείνη την ώρα, δες αλλού. Στρίψε το κεφάλι

Ο Εστραγκόν δοκιμάζει να στρίψει το κεφάλι. Δεν πάει λόγω αγκυμοσιάς.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν μπορώ να κοιτάζω αλλού. Θα βλέπω. Συνένοχος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι νύχτα. Δεν θα βλέπεις καλά. Τόσο σκιοτάδι... δεν έχει φεγγάρι. Τώρα είναι η ώρα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Θέλεις να δοκιμάσουμε να κρεμαστούμε; Πάει καιρός από τότε που...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Όχι!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Να δούμε, αντέχει πραγματικά η καινούρια ζώνη μου;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι πια πειραματισμοί. Περνάμε στην πράξη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :αυτό το λέει ο Γκοντό. Δεν είναι δικό σου.

Ο Βλαδίμηρος του δίνει κλωτσιά.

Ο Γκοντό έρχεται κεφάτος όπως πάντα.

ΓΚΟΝΤΟ :κοιτάζτε, κοιτάζτε τι έφερα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Καλώς τον. Και τώρα λέγαμε...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :πού να είσαι, ανησυχήσαμε! Ο Εστραγκόν κυρίως. Προσπαθούσα πολλή ώρα να τον καθησυχάσω.

Ο Γκοντό βγάζει ένα πούρο από την τσέπη του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ και **ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ** :ένα ολόκληρο πούρο.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Γα έλεγα εγώ ότι είσαι καλός.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :για να το δω. Μοιάζει αυθεντικό.

Ο Εστραγκόν το βουτάει και το μυρίζει

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δώστο μου εδώ!

Το αρπάζει από τον Εστραγκόν. Διαβάζει την ετικέτα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Cuban cigar!

Ο Γκοντό βγάζει ένα κουτί σπίρτα. Ο Βλαδίμηρος του το δίνει και ο Γκοντό το ανάβει. Τραβάει μια ρουφηξιά.

ΓΚΟΝΤΟ :enjoy!

Βλαδίμηρος και Εστραγκόν τσακίζονται ποιος θα το πρωτοπάρει. Ρουφούν τον καπνό λαίμαργα και άτσαλα.

ΓΚΟΝΤΟ :το πούρο σηκώνει ξάπλα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το πούρο είναι ό,τι πρέπει για περίσκεψη.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :λέω να ξαπλώσω και εγώ.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μείνε όπως είσαι. Θα σε πάρει ο ύπνος αλλιώς.

ΓΚΟΝΤΟ :άστον να κάνει ό,τι τραβά η ψυχή του.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ προς τον Γκοντό :και δεν μου λες, πού το βρήκες;

Ο Γκοντό τον κοιτά επιτιμητικά γιατί για τον ίδιο είναι δεδομένο ότι κλέβει, αν χρειαστεί.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πες μας, να ξέρουμε κι εμείς.

ΓΚΟΝΤΟ :φιλοπράγματα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Χρήματα δεν σου είχαν μείνει.

ΓΚΟΝΤΟ :Ένα πούρο δεν είναι σπουδαίο πράμα να το βρεις τη σήμερον ημέρα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :Βλαδίμηρε, ακούς; από αύριο θα βρισκουμε και εμείς.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :τόσα χρόνια μόνο αποφάγια βρίσκεις. Πώς από αύριο θα τρως και επιπλέον θα καπνίζεις;

ΓΚΟΝΤΟ :Εστραγκόν, είσαι έτοιμος να μάθεις;

Ο Εστραγκόν νεύει καταφατικά και κοιτά με φόβο τον Βλαδίμηρο.

ΓΚΟΝΤΟ προς τον Εστραγκόν :πλησίασε.

Τον λέει στο αυτί ότι τα έκλεψε. Ο Εστραγκόν εκπλήσσεται αλλά είναι και χαρούμενος που έμαθε το μυστικό.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :είναι ανεπίτρεπτο να έχετε μυστικά από μένα. Πρώτα με ξυλοφορτώνετε και τώρα συνωμοτείτε εναντίον μου. Απαιτώ να μάθω!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς Γκοντό*: να του πω;

ΓΚΟΝΤΟ :τσου. Μακάρι να είχα πάρει και ένα κρασί.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Δεν είναι αυτή η βασική έλλειψή μας.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :λίγο κρασί ήταν ό,τι πρέπει για αυτή τη νύχτα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Γκοντό, κοίτα, από τον ερχομό σου ως τώρα έχουν προκύψει κάποια ζητήματα, προβλήματα πιο σωστά.

ΓΚΟΝΤΟ :τι εννοείς;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς Βλαδίμηρο*: με το μαλακό, μην είσαι απότομος, θα θυμώσει και θα μας δείξει.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *μονολογώντας*: άσε που μπορεί και να φύγει.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ό,τι έχω να πω, θα το πω ευθέως.

ΓΚΟΝΤΟ :και σύντομα γιατί θέλω να κοιμηθώ.

Ο Γκοντό ξαπλώνει ενώ ο Εστραγκόν κινείται ανήσυχος.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :η ζωή, τι είναι δίχως αξίες;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς Βλαδίμηρο* :όχι αυτό. Το άλλο πες «κοίτα να δεις σου τα έχω μαζεμένα». Ένα, δύο, τρία, ein, zwei, drei και να τελειώνουμε. Βοηθάει να περάσεις στο κυρίως θέμα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς Εστραγκόν*: Εστραγκόν, διακόπτεις τον ειρμό μου.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *και προς τους δύο* :εγώ για να τελειώνουμε...

ΓΚΟΝΤΟ :πάμε παρακάτω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Ξαναρωτώ: ο βίος μας τι είναι δίχως αξίες; Μάλλον δεν έχεις απάντηση; Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημά μου μαζί σου.

ΓΚΟΝΤΟ :εγώ δεν έχω πρόβλημα. Άρα δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :οι σχέσεις, δεν είσαι μόνος σου, οι σχέσεις υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων.

ΓΚΟΝΤΟ :λέω να τα πούμε αύριο, με το πρωινό μας.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :το πρωί έχουμε δουλειές να κάνουμε. Τώρα έχουμε τον χρόνο να το συζητήσουμε.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ας πει ο Βλαδίμηρος αυτά που θέλει απόψε και αύριο πρωί του απαντάς εσύ. Φίφτι φίφτι. Fünfzig zu fünfzig.

ΓΚΟΝΤΟ :Ναι, μια χαρά, OK! Λέγε, Βλαδίμηρε, και εγώ θα σου απαντήσω αύριο μόλις ξυπνήσω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μα η υπόθεση, το θέμα προϋποθέτει τον διάλογο.

ΓΚΟΝΤΟ :διάλογος είναι, Βλαδίμηρε. Με μερικές ώρες διαφορά δεν αλλάζει. Μέσα στον «χρόνο τον αιώνιο που κυλά» *(μιμείται τη φωνή του Βλαδίμηρου)* διάλογος είναι.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :εγώ αύριο πρωί πρωί πρέπει να πάω να βρω να φάμε. Θα με συγχωρέσετε αλλά καταλαβαίνετε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :όχι, η υπόθεση αφορά και τους τρεις και πρέπει να είσαι παρών.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :θα έρθω στο τέλος να ακούσω το συμπέρασμα. Μόλις σηκωθώ πάντα κάτι τρώω να στυλωθώ.

ΓΚΟΝΤΟ *προς Εστραγκόν*: θα σου βρω κάτι εγώ και μετά θα μιλήσουμε. Και εγώ πεινάω το πρωί όταν σηκώνομαι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :βλέπω, κύριοι, δεν ενδιαφέρεστε για τις ηθικές πτυχές της ζωής.

ΓΚΟΝΤΟ :άντε, όνειρα γλυκά και τα λέμε αύριο με καθαρό μυαλό.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :σωστά και εγώ νυστάζω.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Δεν μπορώ να κάνω διάλογο μόνος μου. Δεν μου δίνετε άλλη επιλογή!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :όμως για να πούμε ένα παραμυθάκι δεν θα έλεγα όχι, Βλαδίμηρε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :δεν έχω διάθεση.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :κάθε βράδυ λέμε το παραμύθι. Τι έπαθες;

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :σήμερα δεν είναι σαν τις άλλες νύχτες.

ΓΚΟΝΤΟ :θέλω να το ακούσω. Από παιδί έχω να ακούσω παραμύθι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :ανάμεσα σε μένα και τον Εστραγκόν είναι το παιχνίδι. Αυτός και εγώ το λέμε.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν θα παρεμβάλλομαι. Θα αποκοιμηθώ γλυκά καθώς το λέτε. Σαν να έχω δυο παππούδες. Ένας σε κάθε αυτί!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ *προς τον Βλαδίμηρο* :κάνε την αρχή.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :μια φορά κι έναν καιρό ήταν ...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ *προς τον Εστραγκόν* :συνέχισε!

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :μετά; Έτσι αρχίζουν όλα τα παραμύθια.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :και τελειώνουν με το «ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλλίτερα».

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :είναι κακό να λες το τέλος από πριν.

ΓΚΟΝΤΟ :εντάξει, δεν μας είπε κάτι που δεν ξέραμε.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :βλέπεις δεν έχεις καμία αίσθηση της παράδοσης, της διαδοχής που πρέπει να λέγονται και να γίνονται τα πράγματα.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν είμαι Θεός να γνωρίζω με ποια σειρά πρέπει να γίνουν τα πράγματα. Τα παίρνω όπως έρχονται.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :Ποιος μίλησε για Θεό; Οι άνθρωποι έχουμε φτιάξει σε κάποια πράγματα μια σειρά και την ακολουθούμε.

ΓΚΟΝΤΟ :Δεν είναι έτσι ακριβώς. Μια άλλη φορά θα σου εξηγήσω. Τώρα θέλω να κοιμηθώ.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :να πούμε το παραμύθι. Δεν με παίρνει ο ύπνος. Γκοντό, εσύ δεν ξέρεις κανένα να μου πεις;

ΓΚΟΝΤΟ :τα έχω ξεχάσει. Ένα ανέκδοτο που ήξερα, στο είπα.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :δεν βγάζω άκρη με εσάς. Θα φύγω. Νόμιζα ότι ήμασταν σύντροφοι.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν έχω να χωρίσω τίποτε με κανέναν.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ :και πού να πας, Εστραγκόν; Μόνος δεν θα τα καταφέρεις.

ΓΚΟΝΤΟ :δεν είναι μικρό παιδί. Και εγώ θα φύγω.

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :πάρε με μαζί σου! Θα κάνω ό,τι μου με διατάξεις. Εδώ πια φοβάμαι!

ΓΚΟΝΤΟ :δεν μπορώ να σε εμποδίσω να έρθεις μαζί μου. Σου αρέσει η παρέα μου ε;

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ :ξέρεις να χαιρεσάει και να δίνεις. Μαζί θα φύγουμε το πρωί.

Ο Εστραγκόν λύνει τη ζώνη του και την αφήνει πιο πέρα. *Ξαπλώνουν. Οι Εστραγκόν, Γκοντό αποκοιμούνται. Ο Βλαδίμηρος σηκώνεται, παίρνει τη ζώνη και πνίγει τον Γκοντό.*

ΤΕΛΟΣ